



GYORSAN. Amilyen lassan haladt eleinte, olyan gyors ütemben fejezik be az út-
építők a Széchenyi tér déli oldalának felújítását. A késő órákban, este is aszfaltoz-
nak, hogy vasárnapra, a maratoni futóverseny idejére már teljes legyen a rend
a város központjában

A piros arany jövője

Tegnap délelőtt nagy jelen-
tőségű tanácskozást rendeztek
Szegeden a városi tanács vb
tanácstermében a fűszerpap-
rika termesztéséről. Papp
Gyula, a városi tanács vb
elnökhelyettese megnyitójá-
ban elmondotta, hogy a sze-
gedi tájban a nemzedékről
nemzedékre öröklött szakér-
telem, lelkiismeret az elmúlt
századokban sokszor átsegi-
tette a termelést a válságo-
kon. Napjainkban a szegedi
és kalocsai termőfajta 8—8 ezer
holdon adja hazánk piros
aranyát. A fejlődés 1950-től
számokkal bizonyítható, a ter-
ület megnégyszereződött, a
termésátlag is 15 mázsáról 45
mázsára emelkedett holdan-
ként, városi átlagban. A 14—
15 ezer egyéni termelőt mint-
egy 50 mezőgazdasági nagy-
üzem váltotta el, s az elért
eredményekben a döntő fel-
adat, szerep nekik jutott. A
Tisza-parti városban 1952-
ben és 1959-ben rendeztek
ehhez hasonló, nagy jelentő-
ségű tanácskozást.

Dr. Lénárt Lajos, a MÉM
miniszterhelyettese vitaindító
előadásában utalt a fűszer-
növény elterjedésére, mint
mondotta, hazánkban 300 éve
tartják nyilván, mint házi
fűszert. 1800-as évektől ter-
mesztjük rendszeresen, a jól
körülhatárolható két tájban,
a szegedi és kalocsai termő-
körzetben. A nyugati piacok-
ra a spanyol polgárháború
idején törtünk be, aztán a
második világháború idején
visszaesés következett be,

majd 1950-től, amikor a fel-
dolgozó üzemeket államosí-
tották, fellendülés történt, ma
már paprikaőrleményünk na-
gyobb részét külföldre expor-
táljuk, exportunknak 78 szá-
zaléka megy nyugatra. Ez
azt is jelenti, hogy 3 és fél-
millió dollár bevételt hoz a
nép-üzemnek. A világon
második helyen állunk a ver-
senyben, de a világpiacra
éleződik a harc és szükség-
szerűen előírja, ha pozíció-
kat tartani akarjuk, növel-
jünk a fűszerpaprika őrle-
mények festéktartalmát, az ön-
költségi árakat pedig csök-
kentsük.

Az elkövetkezendő évek-
ben hazánkban intenzív fej-
lődésnek kell következnie, el-
sősorban a festékanyag-tar-
talom javulása, a termésátla-
gok növelése következtében.
1970—1973-ban a miniszte-
rium is minden előteremthető
anyagi és szellemi támoga-
tást megad a piros arany
jövőjének érdekében. Bőven
termő, rövidebb tenyészide-
jű fajták, jobb gépi betakarí-
tás, korszerűbb agrotechnika,
fokozottabb gépesítés, s nem
utolsósorban a feldolgozás, a
magasabb fokú irányítás elő-
feltétele a világpiacra való
további helytállásnak, sike-
resnek. Nagy lehetőségeket
kínál a mezőgazdaság és ipar
ma még kis mértékben ki-
használta együttműködése is.

Bayer János, a konzervip-
ari tröszt kereskedelmi igazga-
tója korreferátumában ki-
emelte hazánk berendezéseit,

ugyanis szinte páratlanok,
tartják a világszínvonalat, „a
vetélytársaknak” ilyen be-
rendezések nem állnak ren-
delkezésükre. Nagy István, a
szegedi Új Élet Tsz elnöke
korreferátumában a szegedi
termőfajta kialakulását objek-
tív és szubjektív okokra ve-
zette vissza, majd több ége-
ző kérdéssel szökött. Dr. Erdei
István, a Délalföldi Mezőgaz-
dasági Kísérleti Intézet tudom-
ányos csoportvezetője a
kutatómunka nehézségeiről,
elért eredményeiről beszélt.

A vitában még sokan fel-
szóltak. Remélhető, hogy az
elhangzottak segítik a termő-
fajta további boldogulását.

191 lakás kálváriája

Valószínűleg perlik az építőipari vállalatot

1965 őszén indultak meg a
tárgyalások arról, hogy Sze-
geden, a Hunyadi János sug-
árúton társas akcióban
épüljön fel öt épülettömb-
ben 191 lakás.

Az építetők, jobbára kis
pénzü fiatalok, 1966-ban be-
is fizettek egyenként 20
ezer forintot, s 1967-ben
újabb 20 ezret. Egy év múl-
va, a lakások nagyságától,
minőségétől függően megint-
csak fizettek a jövőendő tu-
lajdonosok, 8-tól 30 ezerig
terjedő összegeket.

A mai napig egyetlen lak-
ás el nem készült, s ha
csoda nem történik, nem is
készül el egy jó darabig.

Ohatatlanul Weöres Sán-
dornak verse jut eszébe az
embernek a 191 lakás his-
tóriáját hallgatva. A vers a
Kisfiúk témáira című sorozat-
ból való. Így szól:

„Apukám házat épít.
Először a kémény, bor-
lasztó nagy füsttel.
Aztán a ház tetejét.
Aztán aztán az ablakokat,
nem látunk át rajtuk,
olyan feketék,
csak a falakon látok
keresztül,
mivel még nincsenek.
De meg kell építeni
a falakat is,
meg a szobákat külön-
külön.
Mikor a ház leér a földig,
apukám azt mondja:
[Újjé]”

Az alakuló üléstől —
amely 1965-ben volt — az
építkezés megkezdéséig ren-
geteg változás történt. Vál-
toztak a szervezők, az in-
tézó bizottság, az árak és
emiatt a résztvevők — kez-
detben 70 százalék fiatal je-
lentkezett, de az émelkedő
árak miatt kiléptek —, vál-
tozott az eredetileg kívánt
kivitelező is. A megyei vál-
latat nem vállalta a mun-

Az árvízvédelmi kormánybiztos zárójelentése

A tiszavölgyi árvízvédelemről

Az MSZMP Központi Bizottságának
és a Minisztertanácsnak elismerése

Az árvízvédelmi kor-
mánybiztos zárójelentése
megállapítja, hogy a Tisza
völgyét ez évben rendkívüli
árvizek sújtották. Az erők
nagyarányú és gyors össz-
pontosításának, a legveszé-
lyeztetetebb helyekre való
átcsoportosításának, a véde-
lem szerveztségének és
összehangolt együttműködé-
sének, a védekezésben részt-
vevők helytállásának és az
árvízvédelem fejlett techní-
kájának tulajdonítható, hogy a Tisza mentén min-
denütt és — a Szamos kivé-
telével — valamennyi mel-
lékfolyó védvonalain sike-
rült az árvizet a gátak kö-
zött megtartani.

Közel 3 millió holdnyi te-
rület, több mint 1 millió
ember, a falvak százai, nagy
alföldi városaink, több mil-
liárdnyi népgazdasági érték
menekült meg a rendkívüli
árvíz pusztításaitól.

A védekezés rendkívüli
méreteire jellemző, hogy
hosszú időn át egyidejűleg
2800 kilométer hosszúságú
védvonalon volt árvízvédel-
mi készültség, és egyszerre
1600 kilométeren kellett
rendkívüli védekezési intéz-
kedéseket foganatosítani. A
védekezés lényegesen meg-
haladta az 1965. évi nagy
dunai árvíz elleni védekezés
méreteit.

A népgazdasági erőforrá-
sok nagyarányú mozgósítása
mellett a védekezésben
résztvevők áldozatkész
helytállásának köszönhető,
hogy a tiszavölgyi árvízvé-
dekezés eredményes volt. A

védekezésben résztvevők át-
lagos napi létszáma megha-
ladta a 30 ezer főt. A véde-
lem munkáját az ország
minden részéről a Tisza
völgyébe irányított hatalmas
géppark segítette, és rendki-
vüli méretű volt az anyag-
felhasználás is.

A védekezés gerincét az
árvízvédekezés egységes irá-
nyítást végző vízügyi szer-
vezet és a fegyveres alaku-
latok — a honvédség, a ha-
tárőrség, a karhatalom, a
rendőrség, a munkásőrség —
alkották. Az árvíz sújtotta
területek helyreállításában
fontos szerepet töltöttek be
a polgári védelmi alakula-
tok. A tanácsi dolgozók, a
veszélyeztetett területek la-
kosságából szervezett köz-
erő és az ország különböző
területeiről a védekezéshez
vezényelt dolgozók, az első
hívó szóra önkéntesen a vé-
dekezők soraiba álló üzemi
munkások, KISZ-fiatalok,
gépkocsivezetők, a vasút dol-
gozói, a hírközlési, az egész-
ségügyi és az ellátást szer-
vező kereskedelmi dolgozók
együttes munkája jelentősen
segítette a védekezés sike-
rét.

Több tízezer ember men-
tésének kiváló szerveztségét
és fegyelmességét végre-
hajtását bizonyítja, hogy a
nehéz körülmények ellenére
a lakosságot a vízzel körül-
zárt településekről sikerült
emberáldozat nélkül kimen-
teni.

Annak ellenére, hogy az
árvízvédekezés közvetve vagy
közvetlenül százezreket érin-
tett, az árvíz az ország éle-
tének, gazdaságának menet-
ében számottevő zavart nem
okozott. Azon üzemek kivé-
telével, amelyek tevékenysé-
gét az árvíz közvetlenül érin-
tette, vagy a védekezés részt-
vevői voltak, zavartalanul
folyt a termelés, a védeke-
zéssel közvetlenül nem érin-
tett állami és társadalmi
szervek folyamatosan végez-
ték rendszeres feladataikat.

A helyreállítás, a károk
mielőbbi megszüntetése
ugyanolyan helytállást, ál-
dozatvállalást és segítőkészsé-
get igénylő feladat, mint a
védekezés. A helyreállítási és
újraépítési munkákat úgy
kell ütemezni, hogy elsősor-
ban a Szabolcs-Szatmár me-
gyei árvízkarosult lakóépüle-
tek helyreállítása történjék
meg, és biztosítani kell, hogy
minden árvíz sújtotta család
feje felett november 10-ig te-
tő legyen.

A kormány felhívja az ár-
víz sújtotta területeken élő
lakosságot, hogy a helyreál-
lítás munkájában való sze-
mélyes részvételével támo-
gassa az államnak az árvíz-
károk megszüntetésére, az új
otthonaik megteremtésére
irányuló erőfeszítéseit.

Bár a károk jelentősek, a
népgazdaság egyensúlyában
nem okoznak jelentősebb
zavart.

A társadalom önkéntesen
és gyorsan sietett az árvíz-
karosultak segítségére. A
július 15-ig beérkezett tár-
sadművelő segély összesen 265
millió forint.

A közéleti gazdálkodó
szervek, vállalatok, szövet-
kezetek, költségvetési szer-
vek folyamatosan bocsátják
rendelkezésre — a kormány
korábbi felhívásában fog-
lalt irányelvek szerint —
hozzájárulásaikat a népgaz-
daságot ért károk csökken-
téséhez. A kormány ismét-
elten felhívja a miniszte-
riumok és a főhatóságok ve-
zetőit, valamint az érintett
gazdálkodó szerveket és a
termelőszövetkezeteket, hogy
felajánlásaikat mielőbb jut-
tassák el az e célra meg-
nyitott számlára.

A szocialista országok
együttműködése és segítőkészsége az 1970. évi árvíz-
védekezésnél is megmutat-
kozott. Az MSZMP Központi
Bizottsága és a forradalmi
munkás-paraszt kor-
mány köszönetét fejezi ki a
Sovjetunióknak és a többi
baráti szocialista országnak
az áldozatkész segítségükért,
és az ideiglenesen hazánk-
ban tartózkodó szovjet ka-
tonai alakulatoknak, ame-
lyek kimagasló segítséget
nyújtottak a védekezés és a
mentés munkájában.

Köszönetet mond a kor-
mány mindazoknak az or-
szágoknak és nemzetközi
szervezeteknek, amelyek
adományaikkal az árvízka-
rok enyhítéséhez hozzájárul-
tak.

Az MSZMP Központi Bi-
zottsága és a Minisztertanács
elismerését fejezi ki mindazoknak, akik hozzájárul-
tak a védekezés eredmé-
nyességéhez. Külön köszö-
netet és elismerését fejezi ki
a vízügyi szervezet dolgozóinak, a fegyveres testü-
leteknek, valamint Szabolcs-
Szatmár, Csongrád és a többi
érintett megye párt- és
tanácsi szerveinek. A kor-
mány úgy határozott, hogy
kitüntetésben kell részesí-
teni azokat, akik a védekezés-
ben kimagaslóan helytál-
tak. Felhatalmazta az árvíz-
védelmi kormánybiztost,
hogy a védekezésben tevéke-
nyen közreműködőknek „Ar-
vízvédelmi emlékérmét”
adományozzon. (MTI)

Eltemették Hikadé Aladárt és Kiss Árpádot

Pénteken délelőtt a Mező-
Imre úti temetőben mély
részzelvetel kísérték utolsó út-
jára a 82 éves korában el-
hunyt Hikadé Aladárt, a
párt egyik alapító tagját, a
magyar és a nemzetközi
munkásmozgalom kiemelkedő
harcosát.

A Munkásmozgalmi Pan-
teon fedett díszravatalozó-
jában az elhunyt búcsúztatá-
sára nagyszámú gyászoló kö-
zönség gyűlt egybe. Elsőként
az MSZMP Központi Bizott-
sága nevében Sebes Sándor
mondott búcsúbeszédet. A Vas-,
Fém- és Villamosener-
gia-ipari Dolgozók Szakszer-
vezetének Központi Vezető-
sége, a munkásőrség és a
Partizán Szövetség nevében
Bárános József, a szakszer-
vezet titkára búcsúzott az el-
hunytól. Spiesz József a csa-
lád, a régi harcostársak, a
barátok nevében mondott
búcsúszavakat.

Pénteken délután a Kere-
pesi temetőben, a Munkás-
mozgalmi Panteonban mély
részzelvetel temették el Kiss
Árpádot, az MSZMP Központi
Bizottsága és a Forradalmi
Munkás-Paraszt Kor-
mány tagját, az Országos Mű-
szaki Fejlesztési Bizottság el-
nökét. Részt vettek a teme-
tésen és díszőrséget álltak a
baráti országokból érkezett
küldöttségek.

Az MSZMP KB nevében
Nyers Rezső mondott gyász-
beszédet.

A kormány nevében dr.
Ajtai Miklós búcsúzott. Az
Országos Műszaki Fejlesztési
Bizottság és a Műszaki és
Természettudományi Egyesü-
letek Szövetsége nevében
Sebestyén János, az OMF el-
nökhelyettese búcsúzott az
elhunytól.

SZOMBAT,
1970. JÚLIUS 18.

DÉLMAGYARORSZÁG 3